

NOTIFICATIE.
BURGEMEESTER EN WETHOUDEREN der Stad Groningen, gezien hebbende de missive van den Heer Gouverneur dezer Provincie, gedagteekend den 9 April 1834, no. 19;

Gelet op art. 30 § 2 der Wet op de Personele Belasting, van den 29 Maart 1833 (Staatsblad no. 4), brengen bij deze ter kennis van de Ingezetenen, dat met de uitreiking van de Besluitings-Biljetten op Maandag, den 12 Mei aanstaande, een' aanvang zal worden gemaakt; terwijl de Ingezetenen bij deze mede worden verwittigd, dat tot Tegenschatters zijn benoemd:

JOHANN HEINRICH MULLER en
ARENT GEERTS RIGA.

Gedaan op het Raadhuis te Groningen, den 14 April 1834.

Burgemeester en Wethouders: **J. F. VAN IDDEKINGE.**

De Secretaris bij het Bestuur der Stad Groningen: **J. H. M. HORA SICCAMA.**

PATENTEN.

ADVERTENTIE.

BURGEMEESTER EN WETHOUDEREN der Stad Groningen roepen de Patent-pligtigen, welke zich in het derde kwartaal van het jaar 1834 ter bekoming van patent hebben aangegeven, op, om hunne patenten op Dingsdag, den 29 dezer maand, des voormiddags van 10 tot des namiddags 1 uur, ter Stads Secretarij in persoon te komen afhalen.

Zullende na verloop van dien dag al de onafgehaalde patenten worden gesteld in handen van de deurwaarders der directe belastingen, ten einde door hen, in gevolge art. 2 van Zijner Majesteits besluit van den 17 October 1820, aan de huizen der belanghebbenden te worden bezorgd, onder genot van tien centen.

Gedaan in het Raadhuis te Groningen, den 24 April 1834.

Burgemeester en Wethouders: **J. F. VAN IDDEKINGE.**

De Secretaris bij het Bestuur der Stad Groningen: **R. LOHMAN.**

De **ADMINISTRATEUR** van 's RIJKS SCHATKIST in de Provincie Groningen brengt ter kennis van de daarbij belanghebbenden, dat van Maandag, den 5 Mei aanstaande, uitgezonderd des Zaturdags, des morgens van 9 tot 12 uren, ten Kantore van den Heer Agent van 's Rijks Kassier, te Groningen, zullen worden betaald de Coupons van de Provinciale Geldleeningen, verschenen den 1 Mei 1834, alsmede de volgende uitgelote Obligatiën, te weten:

No. 78 en 128 der Geldleening van f 80,000.

„ 5, 17 en 53 der Geldleening van f 35,000.

Dat de Coupons en Obligatiën, bij de aanbidding, door de Houders behoorlijk voor voldaan moeten zijn geteekend; terwijl, bij gebreke daarvan, de betaling niet kan plaats hebben.

GRONINGEN
den 28 April 1834.

De Administrateur voornoemd:
Bij afwezigheid van denzelfden,
J. WOLTERS, Boekh.

DUITSCHLAND EN AANGRENZENDE RIJKEN.

WEENEN den 15 April.

De nieuwe zamenstelling van het Fransche ministerie heeft alhier eenig vertrouwen ingeboezemd, omdat de verwisseling van personen geene verandering in het stelsel heeft te weeg gebracht. De fondsen waren dan ook gisteren iets williger, en zouden gestegen zijn, indien niet de tijding der onlusten in Brussel ware aangekomen, die andermaal bewijzen, welke regeringeloosheid in België heerscht. In welken zin het Brusselsche oproer ook moge gehandeld hebben, zoo is het treurig, de openlijke zekerheid op deze wijze verstoord te zien; de rustige burger verliest alle vertrouwen op eene betere toekomst, zoodra hij zich zonder bescherming geloofd, en ziet, dat de muiters, even als in Brussel, ongestoord kunnen te werk gaan. Deze gebeurtenis zal invloed op de onderhandelingen te Biberich hebben, alwaar over den afstand van een gedeelte van Luxemburg aan België beslist zal worden. Zal men de bewoners van dat groot-hertogdom aan dusdanig bestuur opofferen?

Van den 37den. Van den 8 tot den 14 dezer zijn te Triest 27 officieren en 1350 man Grieksche vrijwilligers van Munchien aangekomen, om zich naar Griekenland te begeven.

Terwijl Griekenland in welvaart toeneemt, gaat het eiland Samos, hetwelk aan Turkije is gelaten, te gronde. Uit Napolie schrijft men, van den 14 Maart: » Alhier is eene deputatie uit Samos aangekomen, ten einde van de Regering eene streek lands te verzoeken, om zich neder te zetten. De bewoners van dat eiland hebben vast besloten, hetzelfde te verlaten, ten einde niet onder het Turksche bestuur te moeten komen, waartegen zij zich steeds verzet hebben. Men denkt, dat zij naar Negropont (Euboea) zullen vertrekken en aldaar eene nieuwe stad zullen stichten. Negropont zou daardoor een bloeiend gewest worden. — Ook is er tot het aannemen van eene andere stad, Eretria, door de Ipsarioten besloet, en het plan daartoe reeds beraamd.

» Er is alhier nog eene deputatie van het eiland Symi aangekomen. Hetzelfde ligt aan den ingang van het oude Sinus Doricus, aan de kust van Cariën. Ook deze bewoners hebben besloten, zich in Griekenland te vestigen.

» Onze stad (Napolie) is sedert een jaar geheel van gedaante veranderd. Kloosters zijn weggebroken, betere huizen gebouwd, de omstreken verfraaid, enz. De bankier Ferraldi laat tegen over de stad, aan het Lernaïsche meer, twee fabrieken bouwen, als eene ijzersmederij (eisenhammer) en eene zijdenspinnerij. Voor de fabriekadje van zijden is in Griekenland schoone gelegenheid; de ruwe zijde is voortreffelijk en sterk.

» Eergisteren is de graaf Neg, zoon van den maarschalk van dien naam, alhier aangekomen. Hij is bij het Fransche gezantschap in Griekenland geplaatst.

BERLIJN den 22 April.

De onderhandelingen nopens Luxemburg geven aanleiding tot drukke correspondentie. De koerierwissel tusschen deze stad en Weenen is levendig. De agnaten van het huis van Nassau willen geen' afstand van hunne regten doen ten behoeve van opvoerders.

FRANKFORT den 21 April.

Berigten uit Napels, van den 5 dezer, melden het volgende: » Gisteren werd de rust der hoofdstad door een ongewoon treurig voorval gestoord. Van eene eenvoudige woondwisseling tusschen eenen gendarm en eenen soldaat der hier in garnizoen liggende Siciliïsche regementen kwam het tot dadelijkheid, aan welke vervolgens verscheidene kameraden der beide partijen deel namen. Ten laatste ontstond er een hevige strijd tusschen de marine-soldaten, de gendarmen en Siciliïanen, en zónder de krachtadige maatregelen van de politie en den plaatselijken kommandant, zoude dit voorval (hetwelk juist in een der meest bevolkte wijken van Napels, in de haven-wijk, plaats had) de jammerlijkste gevolgen hebben kunnen na zich slepen. Alle winkels in die straat werden gesloten, en eerst na verloop van twee uren gelukte het aan de overheid, de vechtenden te scheiden en de schuldigen in hechtenis te nemen. Van beide kanten werd een twintigtal soldaten min of meer gevaarlijk gekwetst, en drie bleven er op de plaats dood. — De veerkracht en de goede geest der overige bezetting van Napels bij deze gelegenheid kunnen niet genoeg geroemd worden: aan haar heeft men het voornamelijk te danken, dat het tooneel der wanorde zich tot ééne straat beperkt heeft, en elke poging tot vernieuwing daarvan vruchteloos zoude zijn.

— Den 14 dezer heeft de Koning van Denemarken het zeldzame geluk gehad van zijne 50jarige regering over een getrouw en hem steeds verknocht volk te mogen vieren.

— Brieven uit Konstantinopel, van den 25 Maart, melden, dat de aldaar onlangs aangekomen Grieksche gezant, de heer Zagrapas, nog geen gehoor bij den Sultan had kunnen bekomen. Inmiddels had hij bij het korpsdiplomatiek bezoeken afgelegd. — De betalingen van het huis Rothschild voor Griekenland, alsmede de op nieuw begonnene schattingsbetalingen van Mehemed-Ali hadden te Konstantinopel eenen gunstigen invloed op den koers van het geld gehad; men sprak er ook van de aanstaande uitgift van nieuwe muntspciën van beter gehalte. De nieuwe stoombootvaart langs den Donau naar Konstantinopel scheen eenig wantrouwen bij den Sultan te verwekken, en men kóesterde deswege eenige bekommering voor die onderneming.

Van den 22sten. De zaakgelastigde van Z. M. den Koning van Pruissen bij den Zwitserschen landdag heeft aan het Zwitsersche eedgenootschap, op den 6 dezer, eene nota overhandigd, waarin op eene zeer ernstige wijs wordt aangedrongen op de verwijdering der vreemdelingen, en de deswege door de kabinetten van Sardinië, Oostenrijk, de aangrenzende Duitse Staten en den Duitischen Bondsdag gedane vorderingen krachtig worden ondersteund. Genoemde minister verklaart hierbij, dat hij daarbij voornamelijk bedoelt die vreemdelingen, welker langduriger verblijf in Zwitserland hij met de verplichtingen eener goede nabuurschap en met den toestand van het gemeenbest onbestaanbaar noemt.

Van den 23sten. Men spreekt alhier op nieuw van de waarschijnlijkheid, dat het opperbevel over de geheele gewapende krijgsmagt in deze stad, zoo wel over de stedelijke als over de vreemde, zal worden opgedragen aan den bevelhebber der Oostenrijksche troepen, den generaal Piret. In dat geval zouden echter drie plaats-adjudanten, namelijk een Oostenrijksche, een Pruisische en een Frankforter, onmiddellijk onder hem worden aangesteld. — Men zegt, dat de president der Bonds-vergadering, de graaf v. Münch-Bellinghausen, niet vóór het einde der maand Junij uit Weenen alhier terug verwacht wordt.

— In berigten uit Baden beklaagt men zich zeer over de pogingen, die door revolutionairen in andere landen werden aangewend, om in het groot-hertogdom den geest van ontevredenheid op te winden en woeling te weeg te brengen; onder anderen, werden meermalen oproerige geschriften verbreid, die van gene zijde des Rijns scheenen te komen, en men verzekerde zelfs, dat de hoofdzetel van die revolutionaire wargeesten in Straatsburg gevestigd was. De Badensche regering had dienvolgens de maatregelen van itoezt op de grenzen gescherpt.

— De jongste berigten uit Zwitserland melden, dat het Russische ministerie, ten gevolge der roekeloze onderneming tegen Savoye, heeft bepaald, dat alle vreemdelingen, die zich uit Zwitserland naar Rusland willen begeven, hunne reispassen bij het Russische gezantschap te Bern persoonlijk moeten afhalen. Om dezelve te verkrijgen, moeten zij overleggen een bewijs van goed gedrag en dat zij toereikend reisgeld bezitten; terwijl zij moeten opgeven, om welke zaken en wanneer zij de reis ondernemen.

De Courant van Bazel meldt, dat, volgens brieven uit Lyon, het getal dooden en gekwetsten bij de jongste onlusten op tusschen de 10 en 1500 man wordt begroot. Voornamelijk hadden zoodanige werklieden aan den opstand deel genomen, welke met de staatkundige genootschappen in verbindingen waren geweest; het getal muiters was in de eerste dagen van den strijd vermeerderd en ongeveer tot 30,000 geklommen; van de troepen waren aanvankelijk 15,000 man in de stad geweest, terwijl hun getal later, door versterking, op 25,000 man was gebracht.

GROOT-BRITTANJE.

LONDEN den 23 April.

Men spreekt alhier van een verdrag tusschen Groot-Brittanje en Frankrijk, tot regeling der zaken op het schiereiland, en aan hetwelk Spanje en Portugal deel zouden nemen. De inhoud van hetzelfde is nog niet bekend, doch men wil weten, dat een der voornaamste voorwaarden daarin zoude bestaan, dat Don Pedro en Don Miguel beide het schiereiland zouden moeten verlaten.

— Onze dagbladen, waaronder er vele zijn, die de Belgen en hunne revolutie toegedaan zijn, onder anderen *the Times*, moeten echter erkennen, dat de plunderingen te Brussel door het Belgische bestuur zijn toegelaten. *The Morning-Post* gaat verder en beschuldigt prins Leopold en zijn ministerie, het volk tot deze geweldadigheden te hebben opgeruid. *The Morning-Herald* kondigt stellig aan, dat de plundering van eenige huizen in tegenwoordigheid van prins Leopold heeft plaats gehad, die rustig te paard zat, omringd van troepen, en de grap aanzag. Dit dagblad heeft den 9 dezer gezegd, dat de Engelsche gezant sir Robert Adair dien dag rustig door Brussel heeft gewandeld en, bij het zien der plundertoneelen, heeft gelagchen. *The Standard* heeft dit berigt overgenomen en zijne aanmerkingen daarop gemaakt. Sir Adair heeft daarop een' brief in laatstgemeld dagblad doen plaatsen, gedagteekend Brussel den 15 April; waarin hij verklaart, dat hij bij die vernieling niet heeft gelagchen.

— In Ierland hebben van tijd tot tijd ongeregeldeheden plaats, welke echter spoedig worden tegengegaan. Korteling werd op eenen Zaterdag het huis van eene vrouw in brand gestoken, dewijl zij dien morgen tegen een' sluikmoordenaar getuigd had. De dader werd reeds den volgende dag gevat, Maandag verhoord, Dingsdag door de gezwoorenen veroordeeld en Donderdag opgehangen.

— De bijeenkomst en optocht der Unionisten hebben Maandag plaats gehad en zijn tegen verwachting zeer ordelijk afgeloopen. Reeds des ochtends te zes uren begonnen de leden der verschillende genootschappen in het Veld van Koppenhage te vergaderen. Daar schaaften zij zich in gelederen bij de vaandels van elk ambacht en gedroegen zich zeer rustig: zelfs hoorde men geen geschreeuw; alleen werd de petitie, die zij aan den minister van binnenlandsche zaken moesten aanbieden, tot verwerving van kwijtschelding van straf voor de Unionisten, welke te Dorchester veroordeeld zijn, met een luid gejuich begroet, toen dit geschrift, dat door niet minder dan 260,000 leden der Unie ondertekend was, op een' daartoe vervaardigden en met blaauw en geel laken versierden wagen gelegd werd. Te half tien begon de optocht, die zich in stilte langs Maiden Lane, Guilfordstreet, Regenstreet en Charing Cross naar Whitehall begaf. Daar werd de pettie van het rijtuig afgenomen en naar het ministerie van binnenlandsche zaken gebracht. Hier traden de heer Owen en nog vijf personen binnen, en werden door den heer Phillips ontvangen, die hun te kennen gaf, dat de minister, lord Melbourne, hen niet konde afwachten. Zijne lordschap had reeds Vrijdag aan den heer Owen doen schrijven, dat hij geen verzoekschrift van eene deputatie, die door eene volksmenigte in processie vergezeld werd, zou aannemen. De heer Owen hield over eenige aanmerkingen willen maken, vroeg de heer Phillips, of hij tot de deputatie behoorde, daar hij deze alleen te woord kon staan. De heer Owen verliet daarop de kamer met de vijf gedeputeerden, welke vervolgens zonder hem terug kwamen. Nu vroeg hen de heer Phillips, of zij eene deputatie van de vergadering waren, welke dien ochtend in het Veld van Koppenhage was gehouden, en of zij de pettie van de aldaar vergaderde menigte brachten, vergezeld van eene processie door de straten tot aan dit bureau; en toen zij dit met ja beantwoord hadden, zeide hij, dat lord Melbourne op het bureau was en hem gelast had te verklaren, dat zijne lordschap geene pettie konde ontvangen, welke onder zoodanige omstandigheden en op zoodanige wijze werd aangeboden; dat lord Melbourne een afschrift van de pettie gelezen had en de taal daarvan niet afkeurde, en dat, zoo zij op een' anderen dag en op eene gepaste wijze aangeboden werd, hij haar zou ontvangen en onder de oogen van den Koning brengen, daar hij steeds gereed zou zijn, aan Z. M. alle petitien voor te leggen, die in eerbiedige woorden vervat en op eene behoorlijke wijze aangeboden waren. De deputatie vroeg, of de pettie dan geweigerd werd; en de heer Phillips herhaalde duidelijk, wat hij reeds gezegd had, en verlangde, dat zij naauwkeurig zijn zouden in het overbrengen van zijne woorden. De deputatie vertrok daarop zonder iets meer te zeggen en nam de pettie weder met zich. De processie, die volgens sommigen uit ongeveer vijftienduizend bestond, is ordelijk uiteen gegaan.

Des namiddags te 5 uren zijn de troepen, welke den geheelen dag onder de wapenen gestaan hadden, naar hunne barakken wedergekeerd. Des avonds zijn ook de speciale konstabels, die in den eed genomen waren, afgedankt. In minder dan twee uren na den afloop der processie van de Unie was de gewone rust hersteld.

— Te Oldham is het minder rustig. De leden van het genootschap der werklieden, ten getale van 20,000, weigeren steeds te arbeiden, en houden bijna dagelijks openbare bijeenkomsten en optochten, waarbij zich dan ettelijke duizend werklieden uit de omliggende plaatsen voegen. De militaire bezetting is op nieuw versterkt en dagelijks in het geweer. Tot nog toe is het tot geene tweede uithersting gekomen, maar men was beducht voor nieuwe tooneelen van oproer tegen den 21sten, als wanneer de coronor uitspraak zoude doen over den dood van een' persoon, die bij gelegenheid van de jongste onlusten het leven verloren heeft.

— Eindelijk is gisteren de heer O'Connell met zijne beruchte motie over het intrekken der akte van Unie in het Huis der Gemeenten voor den dag gekomen, en na eene zeer lange redevoering heeft hij voorgesteld het benoemen eener commissie tot onderzoek naar de middelen, waardoor het oude parlement van Ierland ontbonden is geworden, naar de gevolgen, die daarvan voor Ierland zijn ontstaan, en die van

het voortduren der Unie tusschen Engeland en Ierland voor beide landen te wachten zijn. Het debat is, nadat de heer O'Connell alleen gesproken had, tot heden geadjourneerd.

Brieven van Lissabon tot den 14den melden, dat de Miguellisten van Santarem eene sterke afdeeling troepen hebben afgezonden, die den 12den een aanval op St. Ubes hebben gewaagd, doch met groot verlies afgeslagen zijn. Dit had den moed der troepen in Lissabon weder opgewekt, zoodat velen dezer, waaronder ettelijke vreemdelingen, die in ongenade vervallen waren, zich aangeboden hadden, om vrijwillig naar St. Ubes te gaan, ten einde de plaats te helpen verdedigen. Hunne dienst was evenwel niet aangenomen. De generaal Avillez zette zijne voordeelen in de provincie Tras-os-Montes voort, en men vleiده zich, dat het noorden van Portugal weldra geheel van Miguellisten gezuiverd zoude zijn.

De Keizer van Marokko heeft den Koning van Napels den oorlog verklaard en vast gegeven, om twee brikken, eene korvet en eene schooner uit te rusten.

FRANKRIJK.

PARIS den 21 April.

Onze dagbladen maken aanmerkingen op de voorgedragene wet tegen de barrikaden. De *National* zegt onder anderen:

» Is het niet droevig, dat het koningschap der barrikaden gedwongen wordt, eene wet te vragen tegen de barrikaden, die hetzelfde eenmaal kunnen omver werpen? — Het is zeker, dat de restauratie al de daden van Julij als misdadig zou verklaren, en dat de heer de Peyronnet dezelfde wet zou hebben voorgesteld, als thans de heer Persil doet. Het gouvernement van den 7 Aug. is dus in denzelfden toestand, waarin zich zou bevonden hebben Karel X, als hij overwonnen had, en de revolutie is niet alleen gecondemneerd, maar geconfisqueerd.»

Van den 22sten. De tijding van eene verandering in het Spaansche ministerie is onwaar bevonden en weder het werk van lieden, die daarmede hun voordeel op de effecten-beurs bedoelden.

Het verwachte besluit der Koningin van Spanje, tot zamenroeping der Cortès, is werkelijk den 10 dezer te Aranjuez geteekend, en zijn eenige exemplaren daarvan hier over Bayonne ontvangen. Dit koninklijk statuut wordt door een rapport der ministers en eene korte inleiding voorafgegaan. De Cortès zullen uit twee estamentos of kamers, die der procères en procuradores, bestaan; tot de eersten, wier getal onbepaald is, zijn benoembaar de aartsbisschoppen en bisschoppen, de grandes van Spanje, die 25 jaren bereikt en 200,000 realen inkomen hebben, behalve voor de titularissen van Kastilië, waarvoor dat van 80,000 realen voldoende is; zulken, die in hooge betrekkingen den Staat hebben gediend, grondeigenaars of fabrikanten, wier inkomen 60,000 realen bedraagt, en zij, die zich in de letterkunde of het openbaar onderwijs room verwierven, mits een gelijk inkomen bezittende. De verkiezing der procuradores zal volgens een afzonderlijk reglement geschieden; zij moeten inboorlingen of zonen van inboorlingen zijn, 30 jaren bereikt en 12,000 realen inkomen hebben. De zamenroeping, onthinding en schorsing dezer Cortès is uitsluitend aan het Hoofd van den Staat verbleven; beide kamers worden altijd gelijktijdig opgeroepen, hare zittingen zijn openbaar en hare wederkeerige betrekkingen zullen naar worden geregeld.

Van den 23sten. De gevangennemingen duren voort. Gisteren morgen zijn twaalf rijtuigen bij de politie-prefektuur aangekomen, vol met personen, die in den nacht van huu bed zijn geligt.

Zes onder-officieren van het 36ste linieregiment, in garnizoen te Parijs, zijn, zegt men, op order van hunnen kolonel, in arrest gebragt, als beschuldigd van deel te hebben genomen in de republikeinsche associatiën. (*Constitutionnel*.)

— In den *National* leest men:

Van Metz wordt geschreven, dat, behalve de vier te Nancy gearresteerde onder-officieren, elf onder-officieren van het 4de en 9de regiment kurassiers, die een gedeelte van het korps van Lunéville hebben uitgemaakt, den 18den in de militaire gevangenis te Metz zijn gebragt. Zij waren sterk geboeid en in een rijtuig geplaatst, hetwelk door een detachement artillerie en ettelijke gendarmes werd geëscorteerd. Hunne gevangenneming wordt aan politieke redenen toegeschreven.

— Te Angers hebben eenige republikeinsche demonstratiën plaats gehad, die echter schielijk zijn beteugeld.

— De *Précurseur de Lyon* meldt, van den 18 dezer:

Talrijke gevangennemingen zijn nu onlangs bewerkstelligd. Zij duren nog altijd voort, zoo wel als de huiszoekingen naar wapens en ammunitien in alle wijken, waar de gevechten hebben plaats gehad. Er zijn thans 300 personen ter zake der onluste gebeurtenissen gekerkerd.

— Een officier van een der naar Lyon ontbodene korpsen schrijft, onder dagtekening van den 18 April, het volgende:

» De bloedige worstelstrijd, waarvan deze stad het schouwtooneel is geweest, heeft vooreerst opgehouden.

» Men heeft ons, alsmede al de in de omstreken liggende troepen naar Lyon ontboden, doch wij zijn slechts bij den afloop van het gevecht aangekomen; echter heeft men nog gisteren eenige geweerschoten op enkele personen en in afgelegene wijken gelost.

» Het verlies van het garnizoen aan gesneuvelden en gekwetsten bedraagt ongeveer 20 officieren en 400 onder-officieren en soldaten. Het verlies der insurgenten schijnt nog niet bekend te zijn.

» Lyon levert op verscheidene plaatsen een even droevig, als schilderachtig aanzien op met hare straten, uit welke de steenen opgehaald zijn, met hare verbrande huizen, hare overblijfsels van barrikaden, en de bivouakken op de openbare pleinen. Onze dienst is even vermoeijend, als kostbaar, wegens de moeilijkheid, om geregeld te leven.» (*Messageur des Chambres*.)

— Volgens de *Gazette du Lyonnais*, bedraagt het verlies des legers omtrent 1200 man, waaronder men vele officieren en, onder anderen, eenen kolonel van het 28ste regiment telt; dat der insurgenten van 250 tot 300 man. Maar hetgene aan dit tafereel eene nog veel donkerder kleur bijzet, is, dat meer dan 200 onschuldige personen, van elken ouderdom en van beide geslachten, daarbij omgekomen zijn. De overige dagbladen geven daarvan zelfs geene vermoedelijke opgave.

— Uit de berichten van Lyon, van den 20 dezer, blijkt, dat men onder het volk had verspreid, dat Lucien Bonaparte zich aan het hoofd der republiek zou stellen. Een gekwetste opstandeling, die in het hospitaal werd gebragt, vroeg: *Komt Lucien nog niet opdagen?*?

De opstandelingen meenden reeds zeker van de overwinning te zijn. Woensdag morgen werd het *Hotel-Dieu* of hospitaal bemagtigd. Eenige leden van het genootschap der *Regten van den Mensch*, gewapend en met roode mutsen op, en aangevoerd door den president, traden binnen; deze laatste hield eene wonderige aanspraak aan de geneesheeren en aan de bedienden, waarin hij zeide, dat de opstand algemeen was en overal zegevierde, en dat de republiek reeds was geproclameerd.

Van den 24sten. De associatie der *Regten van den mensch*, te Parijs, is sedert hare laatste in die stad aangewende poging tot oproer niet vergaderd. De leden van het comité-generaal zijn meerendeels voortvlugtig of gevat. Al de sectiën zijn uit elkander gedreven; sommigen harer opperhoofden trachten ze nog te hereenigen, doch kunnen daarin niet slagen. De briefwisseling met de departementen is volstrekt afgebroken. Meer dan het derde gedeelte der sectie-leden heeft zich aan de associatie onttrokken. Meestal zijn het fabriek-arbeiders, door opruiers verleid, en die, de partij overmand ziende, thans in hare ramp niet deelen willen, na op de vervulling van grootsche beloften te hebben staat gemaakt. De wet tegen de associatiën heeft reeds, ziet men, voortreffelijke vruchten aangebragt. De onthinding der anarchistische sociëteiten is begonnen, nog vóór het Gouvernement er op bedacht is geweest die wet toe te passen. Die onthinding gaat dagelijks met groote schreden voort, en binnen weinige dagen zullen van de volks-associatiën geene andere leden meer overblijven, dan die weinige verbijsterden, die nog droomen van eene eerlange herleving der republiek. Eerst dan schijnt de werking van het Gouvernement tegen de dus gedunde associatiën te moeten beginnen. Is zoodanig inderdaad deszelfs plan, zoo schijnt het ons toe, dat de uitvoering gemakkelijk en zeker zal zijn, en dat eenige weinige zittingen der correctionele politie toereikend zullen zijn, om de laatste overblijfselen eener republikeinsche instelling te midden van eenen monarchalen staat te doen verdwijnen.

— Uit Montpellier wordt geschreven, dat er bevelen tot geleiden zijn afgegeven tegen de heeren *Lallemand*, boogleeraar bij de geneeskundige school, *Laissac*, advocaat, en onderscheidene andere personen. De reden hiervan is gelegen in een republikeinsch protest, hetwelk te Montpellier tegen de wet op de associatiën geteekend is geworden. Men zegt, dat een gewezen maire, van de tijden der republiek, het municipaliteits-zege van dien tijd nog bewaard hebbende, hetzelfde, bestaande in de Phrygische of Jakobijnsche muts, naast zijne handteekening gesteld zoude hebben.

Sedert de jongste gebeurtenissen, heerscht er hier te Parijs eene soort van botsing tusschen de burgers en de soldaten, voornamelijk die van het 3de regiment van linie; de laatsten zien zich algedurig aan mishandelingen van de eerstgemelden blootgesteld, en moeten er zich veelal door de vlugt aan onttrekken; er zijn er zelfs reeds eenigen uit de gracht St. Martin opgehaald.

— Het getal der onderofficieren, die te Lunéville en in onderscheidene andere steden der oostelijke departementen gearresteeerd zijn geworden, bedraagt niet minder dan 51. Zij behooren tot regementen kurassiers en dragonders. Het schijnt in een der regementen van dit laatste wapen geweest te zijn, dat het republikeinsche eedgespan,

tot hetwelk een aantal onderofficieren van onderscheidene korpsen behoort, is ontdekt geworden.

Een postscriptum onzer bijzondere correspondentie voegt nog bij dit bericht het volgende:

» Zoo aanstonds vernemen wij nieuwe bijzonderheden omtrent de plaats gehad hebbende arrestatiën in het 36ste regiment van linie, in garnizoen te Parijs. Zeventien onderofficieren van dit korps zijn gekasseerd. Het schijnt, dat zij getracht hadden de soldaten te verleiden en voor de maatschappij der *regten van den mensch* te winnen; deze hunne pogingen waren evenwel zonder gevolg gebleven en maar zeer weinige soldaten hadden zich door hen laten overreden. De anderen hadden hun ronduit verklaard, dat, bijaldien zij in hunne kazernen durfden komen, zij hen het venster zouden uitwerpen. Deze staat van zaken had eenige dagen aangehouden, totdat eindelijk de kolonel er van verwittigd was geworden en er een scherp onderzoek begonnen was.

— Volgens den *Courrier de Lyon*, zou de zoon van den generaal *Bourmont*, na te Lyon uit zijne hechtenis ontslagen te zijn, op nieuw te Nantua gearresteeerd zijn geworden.

Van den 25sten. Wij ontvangen brieven en dagbladen van Madrid, dd. 15 April. Het Koninklijk dekreet was er afgekondigd; doch men oordeelde, dat zulks geen ander doel had, dan de openbare meening het spoor bijster te voeren, ten einde tijd te winnen en de heeren *Burgos* en *Zarco del Valle* nog aan het ministerie te kunnen houden. Thans wordt de oproeping der Cortès tot den 19 November verdaagd, en men zoude dezelve nog wel verder afstellen, indien men geloofde zulks zonder gevaar te kunnen doen. Al die omwegen, in welke men gemakkelijk den buitenlandschen invloed opmerkt, zullen, wel verre van de revolutionaire beweging te stuiten, dezelve in tegendeel versterken. De publieke meening, reeds door het dekreet ontstemd, zal des te dringender in hare eischen worden, en het door de Regering erkende beginsel, dat geene belasting wettig is, dan na door de Cortès te zijn goedgestemd, zal ongetwijfeld zijne vruchten dragen.

— De gesteltenis van Biscaye en Navarre, zelfs van Arragon en Katalonië, die voorheen zoo kalme en thans door aanslagen tot burgerkrijg beroerde provincien, schijnt zich nog niet te verbeteren. *Merino* is in Kastilië, waar het afzijn der naar de Portugesche grenzen gezonden troepen hem de handen vrij laten. Het Gouvernement meent de ontvlammingshaard van den burgerkrijg in Portugal te zullen kunnen uitdooven, en aan de Carlistische partij eenen beslissenden slag te zullen kunnen toebrengen. (*Courrier*.)

STRAATSBURG den 18 April.

Wij hebben treurige dagen beleefd. Niet alleen waren wij om Lyon en andere steden van Frankrijk in kommer, maar ook hier was de gisting der gemoederen zoo hoog gestegen, dat er alle oogenblikken eene uitbarsting te duchten was. Enkele twisten tusschen de burgers en soldaten schenen de treurige voorboden te zijn; een voltgieur van het 19de regiment ligte infanterie kreeg een steek met een mes en men vreesde voor zijn leven. Daarentegen hebben eenige jongens, die de carmagnole zongen, van de soldaten sabelhouden bekomen. In onderscheidene wijken der stad waren ook bij dag piketten geplaatst. De nationale garde werd niet opgeroepen. De burgerlijke politie ging met veel zachtheid en omzigtigheid te werk; in de publieke huizen en op de straat vergaderden onderscheidene groepen bij elkanderen; men sprak zeer vrij; men hoorde zelfs republikeinsche liederen en uitroepingen. De politie scheen het niet te bemerken, en kwam daardoor veel onheil voor. Thans echter, nu de overwinning op de insurgenten te Parijs en Lyon, enz. bebaald is, schijnt men tot ernstige maatregelen te zullen overgaan. Heden, bij het aanbreeken van den dag, hadden, wegens het vermoeden, dat bij de republikeinen eenen voorraad van kruid en wapens zou gevonden worden, verscheidene huiszoekingen plaats, onder anderen bij eenen bierbrouwer, die gehouden wordt voor een lid der maatschappij van de *regten van den mensch en burger*, die hier vele aanhangers vindt. Reeds in den nacht was zijn huis, dat op de paradeplaats ligt, omsingeld; op het plein zelf bevonden zich talrijke afdeelingen, terwijl schuldachten, in daarop uitlopende straten geplaatst, niemand doorlieten. Zoodra de dagklok luidde (vroeger wordt, naar onze wetten, aan de politie de intrede in de huizen niet toegestaan), werd er aangeklopt, een piket gendarmen en policiedienaren, aan wier hoofd zich twee kommissarissen van politie bevonden, drongen het huis binnen, alle, zelfs tot de verborgenste hoeken toe werden doorzocht, men vond echter geen kruid en wapens, zoodat de politie weder heenging. Tusschen onze soldaten en burgers heerscht bij voortduring eene droevige spanning. Aan de soldaten is weder de toegang in zekere bierhuizen door de militaire overheden verboden; onder de militairen zelve hebben onderscheidene arrestatiën plaats gehad.

BELGIË.

BRUSSEL den 23 April.

Het publiek ministerie is in appél gekomen tegen de ordonnantiën en *référé* van den president der regtbank te Antwerpen. Zoo men meent, zal het hof van appél te Brussel in deszelfs zitting van aanstaanden Donderdag in deze zaak uitspraak doen. (*Emancipation*.)

— Eene vreesselijke misdaad is den 20 dezer te Luik gepleegd. Zekere *Thornus*, een ter kwader naam en faam staande karel, die van zijne vrouw gescheiden leefde, begaf zich des avonds in de woning van deze laatstgemelde, in de straat des *Weines*, uitkomende op de straat *Hors-Château*. Op hare weigering, om hem te volgen, van wien zij zoo menigwerf mishandelingen had moeten ondergaan, bragt *Thornus* haar eene snede toe met een schoenmakers-mes, hetwelk haar den onderbuik opende. Te zeldsen tijd verwonde hij gevaarlijk zijne schoonzuster, die tot hulp der ongelukkige vrouw was toegeschoten. Deze laatste is aan hare doodelijke wonde overleden; de zuster hoopt men nog te redden. *Thornus* is gevlugt. (*Belge*.)

Van den 24sten. De *Moniteur* deelt de lijst der vreemdelingen mede, die bevel bekomen hebben, België te verlaten. Zij zijn 25 in getal:

Ch. Froment, Franschman; *de la Boissière*, id.; *de Culhat*, id.; *de Tournay*, id.; *Dobelin*, id.; *Castillon*, id.; *Bellet*, id.; *de Béthune*, id.; *Jobert*, id.; *Leleuvel*, Pool; *Worcel*, id.; *Pulawski*, id.; *Renaud*, Zwitsers; *Dandurand*, Franschman; *Cramer*, Hollander; *van Reuth*, id.; *van den Quvelant*, id.; *Levoir*, id.; *Vitaleni*, Italiaan; *Oldi*, id.; *Labrousse*, Franschman.

Van den 25sten. Het hof van appél had, in deszelfs zitting van gisteren, te statuieren op de ordonnantie en *référé* van den president der regtbank van eersten aanleg te Antwerpen. Na den heer advocaat-generaal en de heeren advocaten *Delvaux*, *Barbançon* en *Stevens* te hebben gehoord, heeft het hof de voortzetting der beraadslagingen tot op heden verdaagd.

(*Indépendant*.)

Van den 26sten. De Kamer der vertegenwoordigers heeft, in hare zitting van Vrijdag, de discussiën over de onlusten van Brussel en de uitbanning der vreemdelingen hervat. Er ontstaat, zelfs volgens de redevoeringen van de sprekers der oppositie, eene eerste moeilijkheid, om deze discussie tot eene uitkomst te brengen. Geen voorstel is deswege nog gedaan; men ziet reeds vooruit, dat, na twee of drie zittingen meer, gelijk aan die van Donderdag en Vrijdag, de discussie zich uitgeput zal vinden, en de vergadering tot de orde van den dag harer werkzaamheden zal overgaan, even als zulks tijdens de beraadslagingen over de Zonhovensche conventie plaats had. Van den kant van het ministerie schijnt het bij voorbaat aangekondigde plan, om eene nieuwe wet op de vreemdelingen voor te stellen, af te hangen van de oplossing der tegenwoordige discussie. (*Emancipation*.)

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE den 24 April.

Men schrijft uit Breda, dat Z. K. H. de Prins van Oranje wederom in het hoofdkwartier is aangekomen, en aldaar eenigen tijd zal verblijven. De beide legerkampen te Reijen en Oirschot zullen, even als het vorige jaar, omstreeks half Junij wederom door twee divisien van het leger worden betrokken.

TWEDE KAMER DER STATEN-GENERAAL.

Zitting van Donderdag, den 24 April.

In deze zitting is beraadslaagd over de drie ontwerpen van financiële wetten. De beraadslaging wordt geopend met de overweging van het eerste gedeelte van het eerste ontwerp, handelende over de aflossing der overgeblevene obligatiën, rentende 6 per cent.

De heer *Fockema* brengt tegen hetzelfde eenige financiële bedenkingen in het midden, en zal zijne stem weigeren.

De heer van *Sijtzama* vraagt inlichting, om welke reden het tijdstip der aflossing niet genoemd wordt; hij verlangt, dat hetzelfde bepaald worde, opdat blijken zou, dat die gelden niet tot andere middelen verbruikt worden; want daardoor zouden de zaken meer en meer verward worden; het vaste voornemen tot aflossing bleek niet, en de wet was derhalve overbodig. Vervolgens den staatkundigen toestand des rijks beschouwende, beweerde dit lid, dat uit de laatste mededeelingen gebleken was, dat het lot van Oud-Nederland aan eene kwestie hing, namelijk, die omtrent Luxemburg, welke Nederland niet regstreeks aanging; men had dit incident moeten zoeken te vermijden, dan was de zaak afgedaan en deze wet niet te pas gekomen. Wat de bezuinigingen betrof, deswege dringt de spreker aan op de afkanking der schutten; want als er gevaar bestaat, zeide hij, staat de natie weder als een eenig man op de grenzen. Doch er was thans een ander gevaar, hetgene daarin bestond, dat duizenden huisgezinnen ongelukkig werden, hetzij door de afwezigheid van de nuttigste hunner leden, hetzij door de langdurige remplacering en in het onder de wapenen blijven van zoo vele anderen, die

tot last der schatkist bleven; waarvan het gevolg was, dat de natie door zware lasten gedrukt bleef om zaken, die haar niet aangingen en waarin misschien velen geen genoeg zouden nemen.

De heer *van Dam van Isselt* verklaart, uit hoofde van derzelver onderling verband, tevens over de twee volgende wetten te zullen spreken. Hij vindt den voorgedragen financiën maatregel gevaarlijk, en vraagt, van waar het Gouvernement in moeilijke omstandigheden de fondsen zal vinden, om steeds tegen pari de 4 per cents af te lossen.

De heeren *Luzac*, *van Alphen*, *de Bordes* en *Beelaerts* verklaren zich bij deze gelegenheid tegen de wet op de schatkistbiljetten; het openbaar krediet vorderde vaste waarborgen, en men diende te weten, hoeveel er in omloop was en wat moest worden afgelost. Tot het uitbrengen hunner stem zullen zij nadere inlichtingen te gemoet zien.

Ook de heer *de Jonge* brengt bedenkingen tegen de wet op de schatkistbiljetten in het midden, ten aanzien van het gewaagde, wanneer treurige omstandigheden den koers der effecten mogten doen dalen.

De heer *Donker Curtius* zal, om dezelfde reden als de vorige spreker, nadere inlichtingen afwachten.

De heer *van Rappard* verklaart zich tegen het eerste ontwerp van wet.

De heer *Luzac* kan, wat de tweede wet betreft, ook niet, gelijk sommige vorige sprekers, toestemmen, dat die nieuwe fondsen duurzaam zullen blijven bestaan.

De heer *Frets* vindt in de tweede wet die zwarigheden niet, en daar een groot gedeelte der schatkistbiljetten reeds afgelost is, is het voor de Regering des te eenvoudiger en des te gemakkelijker, om genoemde wet te doen werken.

De minister van financiën heeft thans het woord, en begint zijne rede met twee algemeene aanmerkingen, waarvan de eerste hierin bestaat, dat de onderhavige wetten met de eigenlijke belangen der schatkist in geen verband staan, en dat de schatkist er niets mede waagt of wint, oordeelende hij het beneden zich, de verdediging op zich te nemen, alsof de Regering papieren tot andere einden gebruiken zou, dan bij die wetten uitsluitend was toegestaan. Ook was voor de meest wantrouwenden de zitting van October daár, wanneer alles verantwoord zoude worden. De tweede aanmerking is, dat Z. E. meende, dat, als de Regering iets tot stijving der schatkist of uitgaven vraagt, hij zich konde onthouden van over staatkundige zaken te spreken. Het beste bewijs, dat er voor het tegenwoordige geene behoeften waren, was, dat eerst-daags de Kamer zou gesloten worden. Wat nu de wetten zelve betreft, de aflossing der 6 per cents effecten was door de Kamer zelve verlangd, en de vraag, hoe groot of het deficit was, was in de memorie van toelichting beantwoord. Ook zou aan de houders der 6 per cents hun onderpand niet onttrokken worden; want er had geene novatie van schuld plaats: de wet was slechts een middel, om de aflossing te versnellen; de houder had hierop kunnen rekenen; het was eene proef, bij welke mislukking de houder ook in geen zijner regten te kort werd gedaan.

Wat de tweede wet, die over de schatkistbiljetten, betrof, de rente is ongelijkmatig met den gewonen koers en nadeelig voor het krediet; de vermindering daarvan was wenschelijk. Deze wet was eene proef, welke hij wel geloofde te mogen verdedigen, maar waarvan hij echter de ontwerper niet was: zij bezat goede kansen, waaronder ook geteld mag worden, dat men moest doen gewennen aan eene rente van 4 per cent, hetgene hij toch als het eenige radicale middel beschouwde, om aan de wonden van den Staat de beste genezing toe te brengen. Er was ook geen middel tot handhaving van het krediet uit te denken, dat niet hare moeilijke zijde had. Men behoorde vooral niet de flottante papieren te verwarren of gelijk te stellen met de koersen der vaste schuld; dit bewezen de voorbeelden van Engeland en Frankrijk. De minister eindigde met de verzekering, dat in de zitting van het volgende jaar de staat zal worden overgelegd van hetgene van de 4 per cents is uitgegeven en wat van de 6 per cents is afgelost.

Nadat de heer *van Reenen* nog eenige aanmerkingen heeft gemaakt, worden de stemmen opgenomen over het eerste gedeelte van het eerste ontwerp van wet, en wordt hetzelfde aangenomen met 46 tegen 8 stemmen.

Het tweede gedeelte van de eerste wet in omvraag gebragt zijnde, wordt insgelijks aangenomen met 46 tegen 8 stemmen.

Over de tweede wet wordt daarna insgelijks gestemd, en dezelve met 32 tegen 22 stemmen aangenomen.

Thans is de beraadslaging geopend over de derde wet, handelende over de rentebetaling. Dezelve heeft aan vele leden aanleiding gegeven tot staatkundige overwegingen. De heeren *van Alphen*, *Fockema*, *Luyben*, *van Dam*, *Luzac* en *Schim-melpenninck* hebben inzonderheid zich over den tegenwoordigen toestand des Rijks bekommerd betoond. De vier laatste sprekers dringen aan op het terugroepen der schutterijen en der miliciens van de jaren 1826, 27 en 28 en op het alzoo verminderen der krijgsmagt. De heer *Luzac* echter is van oordeel, dat het toestemmen van gelden tot de rentebetaling van hetgene door België na eene eindschikking moest worden voldaan, hiervan echter niet afhankelijk moet gemaakt worden, en zal voor de wet stemmen.

De heer *Donker Curtius* geeft de schuld der tegenwoordige omstandigheden geheel aan de valsche staatkunde van Engeland en Frankrijk, welke op allerhande wijzen dien droevigen toestand zoeken te doen voortduren.

De heer *van Nes* wil de gevolgen der tegenwoordige staatkunde niet voor zijne rekening nemen, en acht zich daarom verplicht, bij de Regering en bij de Kamer aan te dringen, dat men met ernst alles in het werk stelle, om tot eene eindschikking te geraken. Hij is voor het overige het niet met den heer *Luzac* eens omtrent de verplichting, die op Noord-Nederland rust, om thans ook de schuld der Zuidelijke gewesten te voldoen.

De heeren *Frets* en *Bakker* verdedigen de wet en het stelsel der volle rentebetaling, waarna de minister van financiën het woord opvat, en verklaart in te stemmen met het gevoelen van een lid uit Holland, hetwelk hier op nederkwam, dat er geen Belgisch aandeel der schuld bestond, maar dat de Regering zoodanig aandeel trachtte daar te stellen, en dat, zoo lang als de splitsing nog niet *facto* en *jure* bestond, er insgelijks eene ondeelbare schuld aanwezig was, welke de natie moest blijven gestand doen.

De wet in omvraag gebragt zijnde, wordt aangenomen met 47 tegen 6 stemmen.

De vergadering wordt te half vijf onbepaald gescheiden.

Van den 25sten. Gisteren is een aantal der te Brussel geplunderde personen in deze residentie aangekomen.

De Eerste Kamer der Staten-Generaal is gisteren vergaderd geweest en heeft de ontwerpen van wet betreffende het burgerlijk wetboek ontvangen, welke naar de afdeelingen zijn verzonden. Heden zal zij wederom vergaderen.

BREDA den 26 April.

Gisteren heeft Z. K. H. de Prins Veldmaarschalk, op de heide achter Loon-op-Zand, de gezamenlijke troepen, tot de 1ste brigade van de 1ste divisie van het leger behorende, in oogenschouw genomen, en Hoogstdezelfs tevredenheid, zoo over het uittuimend voorkomen der manschappen, als de uitgevoerde bewegingen, betuigt. Z. K. H. Prins *Willem* bevond zich weder aan het hoofd van het 1ste peloton der afdeeling granadiers.

Naar wij vernemen, zal in de volgende week, hij de eerste divisie van het leger, een begin gemaakt worden met de gewone jaarlijksche inspectiën, door derzelver opperbevelhebber, den luitenant-generaal baron *van Geen*. Met het in gereedheid brengen van het kamp bij Rijen is men reeds druk werkzaam.

ROTTERDAM den 25 April.

De minister van binnenlandsche zaken *Rogier* heeft, in de zitting van de Kamer der Belgische Representanten van den 22 dezer, eene officiële mededeeling gedaan omtrent de volksbewegingen van den 5 en 6 dezer maand. Van de maatregelen sprekende, door de autoriteiten ter beteugeling dier ongeregeldehanden genomen, gaf hij zich veel moeite, om de werkeloosheid te verklaren, toen aanvankelijk bij de burgerwacht en de troepen opgemerkt. De meeste ledendier wacht, zeide hij, vreesden, dat zij niet genoeg door de troepen zouden ondersteund worden of voerden hunnen afkeer aan jegens de personen, die men met plundering zongde. De troepen, van hunne zijde, meenden eerst, dat zij niet handelen dreigden door het stedelijke bestuur opgeroepen te zijn, naardien zij zamenscholing met dadelikheden verwar-den. Hierbij kwam, dat ieder officier, die zonder het bijzijn der stedelijke regering met strengheid handelen wilde, uitgejouwd en voor Orangist gescholten werd. Het leger, vervolgde de minister, gelukkig weinig gemeenzaam met oproer en vernieling, had in den beginne het onderscheid niet begrepen, dat de wet voorschrijft. Bovendien was het garnizoen te zwak, en liepen de meeste plunderingen in zoo korten tijd af, dat men den tijd niet had, om ze voor te komen. Dit alles was bij het uitvaardigen van nadere bevelen en het aanrukken van versterking verbeterd.

Eindelijk brengt dit rapport het getal der geplunderde huizen op 17 en begroot de schade op 300,000 fr.

In die zelfde zitting heeft de minister van justitie *Lebeau* het gouvernement wegens den maatregel der uitbanning van een aantal vreemdelingen verdedigd. Donderdag moest over beide rapporten beraadslaagd worden.

ASSEN den 24 April.

Men verneemt, dat in den afgelopen nacht te Rolde zijn afgebrand twee huizen, bestaande uit drie woningen, en wel aan het uiterste zuidoost-einde van het dorp. De voortgang der vlammen moet zoo snel zijn geweest, dat weinig of niets gered is. Onder de verbrande goederen bevonden zich een paard, vijf koebeesten, twee varkens en een aantal schapen. Beide huizen waren voor brandschade verwaarloosd.

Mengelwerk.

DE SPAANSCH E CORTÈS.

Nu na lang dralen eindelijk de Cortès door de Spaansche Regering zijn zamengeroepen, is het mogelijk niet ondienstig, het eene en andere omtrent dezelve in dit Blad mede te deelen.

Cortès is de naam, welke in Spanje en Portugal sedert overoude tijden aan de Staten of Volksvertegenwoordigers wordt gegeven. In Spanje, 't welk langzamerhand uit de zamenvoeging van onderscheidene Koninkrijken een groot Rijk is geworden, bestonden de Cortès oudtijds naar die Rijken in verschillende afdeelingen. De beroemdsten waren die van de twee grootste dezer Rijken, Kastilië en Arragon. Zij waren zamengesteld uit den hoogen Adel, de hooge Geestelijkheid en de Afgevaardigden der groote steden, en hielden de Koningen in geene kleine afhankelijkheid van zich. Met het einde der middeleeuwen was echter ook het einde van hunne magt daar. Reeds FERDINAND en ISABELLE, de grootouders van KAREL V, knotteden hun gezag aanmerkelijk. Nog willekeuriger en oppermagtiger handelde deze hun kleinzoon met 's Lands Vertegenwoordigers. Hij was een zeer groot Heer: behalve Koning van Spanje, ook Keizer van Duitschland, Gebieder over de Nederlanden en een groot deel van Italië, en dus het Spaansche Rijk boven het hoofd gewassen. Hij duldde weinig tegenspraak en legde, bij onzekeren uitslag des evenaars, zijn oorlogszwaard in de schaal. Nadat de vergadering des Adels en die der Geestelijkheid hem in 1538 eene belasting hadden geweigerd, riep hij noch Geestelijkheid noch Adel immer weder op, om over 's Rijks belangen te raadplegen, maar alleen de Afgevaardigden van 18 steden, en ook deze alleen, om belastingen toe te staan. Nadat de Spanjaarden deze willekeurige verkrachting hunner staatsregeling hadden geduld, gingen hunne volksregten gaandeweg weder te niet. De Koningen heerschten onbeperkt en onverantwoordelijk. Hun wil was wet en orde. Ik de Koning werd het onderschrift van alle wetten. En kwamen er nog eens Cortès te zamen, het was alleen, om eene knielende hulde aan den Koning of den Kroonprins toe te brengen.

Na bijna drie eeuwen dus werkeloos geweest te zijn en eigenlijk niet bestaan te hebben, werden zij het eerst weder zamengeroepen in onze dagen, en wel door NAPOLEON, die, door het huichelen van liefde voor de volken en het vleijen hunner begeerten, zich den weg pleegde te banen tot het vertrappen hunner regten en het vernietigen van hunne eigendommelijkheid. Hij riep, toen hij Spanje begon te bemagtigen, eene Junta of Commissie der Cortès in 1808 naar Bayonne te zamen, om over eene nieuwe constitutie raad te plegen. Doch daar tegen werden in Spanje zelve in 1809 de Cortès vergaderd, die in 1812 eindelijk eene zeer liberale grondwet voor het Rijk ontwierpen. Nu scheen Spanje de lang geschondene volksregten herkregen te hebben, en er een dageraad van vrijheid en welvaart op te komen. Doch 's lands geschiedenis toont ons van toen af nog niets, dan eene worsteling tusschen der Vorsten willekeur en de volksvrijheid.

De laffe FERDINAND VII, wiens hand geschikter was, om kleedjes voor de Moedermaagd te borduren, dan de teugels des Rijks te houden, wierp in 1813 de grondwet der Cortès omver, beloofde in 1814 nieuwe Cortès zamen te roepen, en deed het weder niet, dan nadat hij in 1820 door een groot oproer des legers er toe was gedwongen. Doch ook deze omwenteling was van korten duur. Het toenmalig Fransch bewind zag er voordeel in, dat Spanje minder vrijzinnige instellingen had, en deed in 1823 een leger in het naburig land rukken, om den Koning in zijn willekeurig bestuur te herstellen. Het maakte zich bijna zonder slag of stoot van geheel Spanje meester en FERDINAND kon weder zeggen: Ik de Koning. — Nu eindelijk wordt eene vergadering van Cortès zamengeroepen, zonder dat dwang van buiten of oproer van binnen er stellig toe noodzaakt. Het is te wenschen, dat dezelve Spanjes behoefte zal kennen en niet, door overdrevene vrijheid te willen, het nog geheel onrijpe volk gaan bederven.

TENTOONSTELLING van voortbrengselen van SCHILDER-, TEEKEN-, GRAVEER- en BEELDHOUKKUNST, door NEDERLANDSCHE LEVENDE MEESTERS, te Amsterdam, voor den jare 1834.

Heeren Burgemeester en Wethouders dezer Stad, ondersteund door Heeren Leden der Vierde Klasse van het Koninklijk Nederlandsche Instituut van Wetenschappen, Letteren en Kunsten, alsmede door den Raad van Bestuur der Koninklijke Akademie van Beeldende Kunsten, hebben besloten, dat dit jaar alhier eene *veertiende* openbare Tentoonstelling der Kunstwerken van Nederlandsche levende Meesters zal plaats hebben.

De ondergeteekenden, als de vereenigde Commissie dezer Stad der gemelde Klasse en van den Raad voornoemd, brengen de volgende bepalingen ter kennis van alle Besturen, Maatschappijen, Beoefenaars, Liefhebbers, Verzamelaars en Aanmoedigers der Beeldende Kunsten, met één woord, van hen, die den bloei der Vaderlandsche Kunst genegen en bevorderlijk zijn kunnen:

I. De Tentoonstelling voor Kunstwerken van Schilder-, Teeken-, Graveer-, Bouw- en Beeldhouwkunde door Nederlandsche levende Meesters, of in dit Rijk met er woon gevestigd, zal plaats hebben in het Lokaal van de Koninklijke Akademie van Beeldende Kunsten, boven de groote Beurs.

II. Deze Tentoonstelling zal worden geopend op *Maandag, den 8 September*, en niterlijk gesloten op *Zaterdag, den 27 September* aanstaande, zonder verlenging hoegenaamd.

III. Alle Schilderijen, Teekeningen, Prenten en Beeldwerk moeten bezorgd worden, van *Maandag, den 18 Augustus*, tot *uiterlijk op Dinsdag, den 2 September*, aan het gemelde Lokaal, mits vrachtvrij, en de Schilderijen, Teekeningen en Prenten met behoorlijke Lijsten voorzien; en zullen dezelve geadresseerd zijn aan de Commissie met eenen Brief, houdende den Naam en de juiste Woonplaats van den Vervaardiger.

IV. Al de toegezondene en toegelaten Stukken zijn en blijven geheel, tot aan de sluiting der Tentoonstelling, onder het opzigt der Commissie, die, zoo veel mogelijk, zal zorgen voor de volkomene bewaring.

V. Men zal niet toelaten Stukken, die bevorens op Tentoonstellingen alhier geweest zijn, noch die, welke, volgens het gevoelen der Commissie, niet genoegzaam geschikt zijn, en houdt de Commissie het oordeel deswege ganschelijk aan zich; kunnende men, in geval van teruggave, van de behoorlijke geheimhouding en bescheidenheid verzekerd zijn.

VI. Geene stukken, die door anderen, dan door de Kunstenaars zelve, worden ingezonden, zullen toegelaten worden, dan met bijvoeging van eene schriftelijke toestemming der Kunstenaars, door welke dezelve vervaardigd zijn.

VII. Eene gedrukte Lijst der Stukken zal de namen en woonplaatsen der Kunstenaars doen kennen.

VIII. Gedurende de week, welke op de sluiting der Tentoonstelling volgen zal, zullen de Stukken weder afgegeven worden, en de zoodanige, waarvan dit verlangd wordt, dadelijk en met den meesten spoed kosteloos terug gezonden worden.

De Commissie noodigt ieder uit, deze poging ten beste der Knst, tot luister der Hoofdstad, tot roem van het Vaderland, met hartelijke belangstelling te bevorderen!

AMSTERDAM den 3 April 1834.

De Vereenigde Commissie tot voornoemde Tentoonstelling:

Van wege Heeren Burgemeester en Wethouders der Stad Amsterdam:	Van wege de Vierde Klasse van het Koninklijk Instituut van Wetenschappen, Letteren en Kunsten:	Van wege den Raad van Bestuur van de Koninklijke Akademie van Beeldende Kunsten, te Amsterdam:
JERONIMO DE VRIES.	A. J. SAPORTAS.	L. HAMERSTER AMESHOFF.
	A. BRONDGEEST.	C. APOSTOOL.
	H. H. KLIJN.	J. DE VOS, WILLEMSZ.

AANKOMST EN VERTREK VAN SCHEPEN.

Den 18 April is van Plymouth vertrokken het kofschip *Reina*, kapit. *H. Koops*, alwaar hetzelfde met haverij was binnengeloopen, zijnde den 12 April van Cardiff vertrokken. Den 19den was te Liverpool zeilklaar het kofschip *Albertine*, kapit. *H. W. de Groot*, gedestineerd naar Hamburg, met stukgoederen. Den 22sten zijn van Amsterdam vertrokken het kofschip *Marie Anna*, kapit. *E. P. Brons*, met ballast, gedestineerd naar Noorwegen, en het kofschip *Agatha*, kapit. *D. G. Schuur*, met schors, gedestineerd naar Liverpool. De kapitein *E. K. Lugies*, voerende het kofschip *de Groninger Welvaart*, is op den 25 April behouden te Texel met eene lading suiker aangekomen. De kapit. *J. J. Swart*, voerende het schip *de Willemina Laurentia*, is den 26sten te Cadix aangekomen, om aldaar eene lading zout in te nemen.

LIJST DER NEDERLANDSCHE SCHEPEN, WELKE DE SOND GEPASSEERD ZIJN.

Den 19 April.	J. B. Mulder, <i>Catharina</i> (Veendam), van Koningsbergen naar Zaandam.
Den 20 April.	A. H. Bekkering, <i>Gezina</i> (Wildervank), van Dantzig naar Rotterdam.
	J. H. Middel, <i>Catharina</i> (Pekel-a), van Bergen naar Petersburg.
	A. K. de Wijk, <i>Jonhrouw Maria</i> (Pekel-a), van Bergen naar Stettin.
	K. H. Boerhave, <i>Arendina Maria</i> (Veendam), van Sravanger naar Pillau.
	K. H. Plukker, <i>Martha Alida</i> (Pekel-a), van Groningen naar de Oostzee.
	J. H. Kuiper, <i>Wibbina</i> (Dordrecht), van Bergen naar de Oostzee.
	H. L. Roelfzema, <i>Hilchiena Geerdina</i> (Veendam), van Leith naar d. Oostzee.
	E. J. Post, <i>de Gezusters</i> (Amsterdam), van Amsterdam naar de Oostzee.
Den 21 April.	H. K. de Weerd, <i>de Nimphia</i> (Amsterdam), van Bergen naar Petersburg.
	G. H. Parst, <i>Janke Hooites</i> (Schiermonnikoog), Flekkelford n. Koningsbergen.
	A. H. Schuring, <i>Catharina Elzina</i> (Pekel-a), van Amsterdam n. de Oostzee.
	A. R. Brams, <i>de Vrouw Fennegina</i> (Pekel-a), van Bergen naar de Oostzee.
	E. A. Bock, <i>Anna Sophia</i> (Pekel-a), van Muiden naar Koningsbergen.

ELSENEUR den 23 April 1834.

P. HOFSTEDE DE GROOT.

J. KREMER.

H. W. RIKKERS.

WETTER verloste bed

N. GILLOT.

A. BLINK, geliefde

J. A. VAN ESSEN.

KREGTEN. Vrouw v

A. RUZEMA.

A. TEBBENS VAN DER TUUK.

J. LEENDERIZ,
Predikant te Meusingeweer.

E MESSDAG.

giving.

W. H. DE BOER,

J. DE BOER.

geb. MEDENBR
kortstondig doch

H. J. BOELMANS.

geb. KRANENBO

den ouderdom van r

Ordinaire Druk 40 Cents, Proefdruk 55 Cents.
 ** Bij W. ZUIDEMA is gedrukt en wordt uitgegeven:

Te Groningen, ter Boekdrukkerij van C. M. VAN BOLHUIS

Mr. J. W. QUINTUS,

HOUTVEILING.

HOLLANDA, in de Oude Boteringestraat. (Met autorisatie.)